

Integracja europejska po II Wojnie Światowej

POJĘCIE ORAZ MODELE INTEGRACJI

- Termin „integracja” pochodzi od łac. słowa integratio, -onis, które oznacza **odnowienie, scalenie, uzupełnienie**. Integracja polega więc na budowaniu w miarę jednolitej nowej całości z istniejących już elementów. Najczęściej termin ten używany jest łącznie z takimi określeniami jak -gospodarcza, społeczna, polityczna, kulturowa, czy regionalna. Propozycje integracyjne pojawiały się wielokrotnie na przestrzeni dziejów, praktycznie we wszystkich epokach. Integracja państw i społeczeństw pełniła zawsze określone cele, np. obronne, polityczne, religijne czy ekspansjonistyczne. Powodzenie działań integracyjnych zależało w dużej mierze od stanu stosunków oraz formalnych powiązań (zwł. instytucjonalnych) pomiędzy uczestniczącymi w nich podmiotami. Generalnie, możemy wyróżnić 3 zasadnicze modele integracji państw: **federalizm, konfederalizm i funkcjonalizm**.

Federalizm

- Jest najdalej idącą formą integracji państw, w której państwa decydują się na stopniową rezygnację z posiadanych uprawnień na rzecz wspólnie tworzonych struktur, instytucji o charakterze ponadnarodowym. W ten sposób tworzy się federalne państwo związkowe posiadające ponadnarodowe, demokratyczne instytucje z władzą ustawodawczą, wykonawczą i sędziowską (→Unia Europejska, jako Stany Zjednoczone Europy).

Konfederalizm

- Jest to forma integracji państw, która podobnie jak ma to miejsce w przypadku federalizmu, zakłada zacieśnianie współpracy pomiędzy państwami, ale z wyraźnym podziałem uprawnień oraz z precyzyjnym określeniem kompetencji w poszczególnych dziedzinach przekazywanych wspólnym instytucjom. W przypadku konfederalizmu integracja państw zakłada zachowanie odrębności oraz suwerenności poszczególnych podmiotów. Integracja w tym modelu sprowadza się w praktyce do ścisłej współpracy pomiędzy państwami, wspomaganej przez wspólne instytucje oraz wypracowywania wspólnych stanowisk w kluczowych dziedzinach. Na gruncie europejskim zwolennikiem tego typu integracji był Charles de Gaulle (→Unia Europejska, jako Europa Ojczyzn).

Funkcjonalizm

- Jest pragmatycznym modelem integracji, w którym podstawą jest ścisła współpraca pomiędzy państwami. W tym przypadku liczą się przede wszystkim konkretne korzyści wynikające z integracji (zwł. natury ekonomicznej), mniejsze znaczenie natomiast przypisuje się do zakresu kompetencji państw oraz tworzonych instytucji ponadnarodowych.

GENEZA PROCESU INTEGRACYJNEGO W EUROPIE PO II WOJNIE ŚWIATOWEJ

- Proces integracji europejskiej, w którym obecnie uczestniczymy, zapoczątkowany został w niedługim czasie od zakończenia II wojny Światowej. U jego podstaw znalazły się tragiczne doświadczenia związane z największym i zarazem najtragiczniejszym konfliktem zbrojnym w historii ludzkości, wywołanym przez Niemcy hitlerowskie. W wyniku wojny większość państw europejskich została zniszczona. Zginęły też miliony mieszkańców Europy.

Historia integracji europejskiej

1951 traktat paryski	Powstanie EWWiS Europejskiej Wspólnoty Węgla i Stali	RFN, Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Luksemburg
1957 traktaty rzymskie	Powstanie EWG i EURATOM EWG – Europejska Wspólnota Gospodarcza EURATOM - Europejska Wspólnota Energii Atomowej	RFN , Francja, Włochy Belgia, Holandia, Luksemburg
1967 traktat o fuzji	Powstanie WE – Wspólnot Europejskich Trzy wyżej wymienione wspólnoty, połączyły swoje organy władzy	RFN, Francja, Włochy Belgia, Holandia, Luksemburg
1968 unia celna	Państwa WE przyjęły wspólną taryfę celną wobec państw trzecich	RFN, Francja, Włochy Belgia, Holandia, Luksemburg
1979	Pierwsze bezpośrednie wybory do Parlamentu Europejskiego	RFN, Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Irlandia, Luksemburg, Wielka Brytania ,Dania,
1985 układ w Schengen	Stopniowe znoszenie kontroli granicznej w ruchu osobowym między krajami	RFN, Francja, Belgia, Holandia, Luksemburg

Historia integracji europejskiej

1986 Jednolity Akt Europejski JAE (Haga)	Decyzja o utworzeniu Rynku Wewnętrznego do końca 1992 r. Zmieniono procedurę podejmowania decyzji we WE	Niemcy, Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Wielka Brytania, Luksemburg, Dania, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Portugalia (12)
1992 układ w Maastricht (Belgia)	Powstaje Unia Europejska. (WE przekształca się w UE) oparta na trzech filarach. Powstaje jednolity rynek wewnętrzny UE	
1995 w życie weszło porozumienie wykonawcze traktatu w Schengen	Członkowie UE mogą swobodnie poruszać się wewnątrz krajów UE. Do układu nie przystąpiła Wielka Brytania i Irlandia	Niemcy, Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Luksemburg, Dania, Grecja, Hiszpania, Portugalia
1997 traktat amsterdamski	Reforma UE – zreformowano instytucje UE	
1998	Utworzono Europejski Bank Centralny	Niemcy, Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Wielka Brytania, Luksemburg, Dania, Irlandia, Grecja, Hiszpania, Portugalia, Austria, Finlandia, Szwecja (15)
2001 traktat nicejski	Nowelizacja układu o UE – zgoda na rozpoczęcie negocjacji z nowymi państwami, które chcą wstąpić do UE	

Historia integracji europejskiej

2002	Strefa euro – 12 krajów członkowskich wprowadziło nową walutę (wyjątek – Wielka Brytania, Irlandia i Szwecja)	<u>Stara 15</u> : Niemcy, Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Austria, Finlandia, Dania, Luksemburg, Grecja, Hiszpania, Portugalia
2003 Ateny	Traktat akcesyjny pomiędzy UE (15 państw), a 10 nowymi członkami. W krajach tych po podpisaniu traktatu przeprowadzono referendum, by zatwierdzić akcesję do UE	<u>Nowe 10 krajów UE</u> : Polska, Czechy, Słowacja, Litwa, Łotwa, Estonia, Malta, Cypr, Węgry, Słowenia
2004 18.06. Traktat Konstytucyjny	Rada Europejska zatwierdziła Traktat Konstytucyjny. Został odrzucony w referendach we Francji i Holandii.	Powyższe 25 krajów
2007 13.12. traktat lizboński	Traktat Lizboński utrzymuje najważniejsze postanowienia Traktatu Konstytucyjnego.	Powyższe 25 krajów oraz Bułgaria i Rumunia
2007 21.12.	Nowe kraje przystąpiły do strefy Schengen (bez Cypru).	Polska, Czechy, Słowacja, Litwa, Łotwa, Estonia, Malta, Węgry, Słowenia ,

Procesy integracyjne

I ETAP – STREFA WOLNEGO HANDLU
BRAK CEŁ WEWNĘTRZNYCH

II ETAP – UNIA CELNA
BRAK CEŁ WEWNĘTRZNYCH.
WSPÓLNA TARYFA CELNA

III ETAP – WSPÓLNY RYNEK
BRAK CEŁ WEWNĘTRZNYCH
WSPÓLNA TARYFA CELNA
SWOBODNY PRĘPŁYW OSÓB, TOWARÓW,
KAPITAŁU I USŁUG

Procesy integracyjne

IV ETAP – UNIA GOSPODARCZA
BRAK CEŁ WEWNĘTRZNYCH
WSPÓLNA TARYFA CELNA
SWOBODNY PRĘPŁYW OSÓB, TOWARÓW, KAPITAŁU I USŁUG
HARMONIZACJA POLITYKI GOSPODARCZEJ

V ETAP – UNIA GOSPODARCZA I WALUTOWA
BRAK CEŁ WEWNĘTRZNYCH
WSPÓLNA TARYFA CELNA
SWOBODNY PRĘPŁYW OSÓB, TOWARÓW, KAPITAŁU I USŁUG
HARMONIZACJA POLITYKI GOSPODARCZEJ
WSPÓLNA WALUTA – JEDNOLITA POLITYKA PIENIĘŻNA

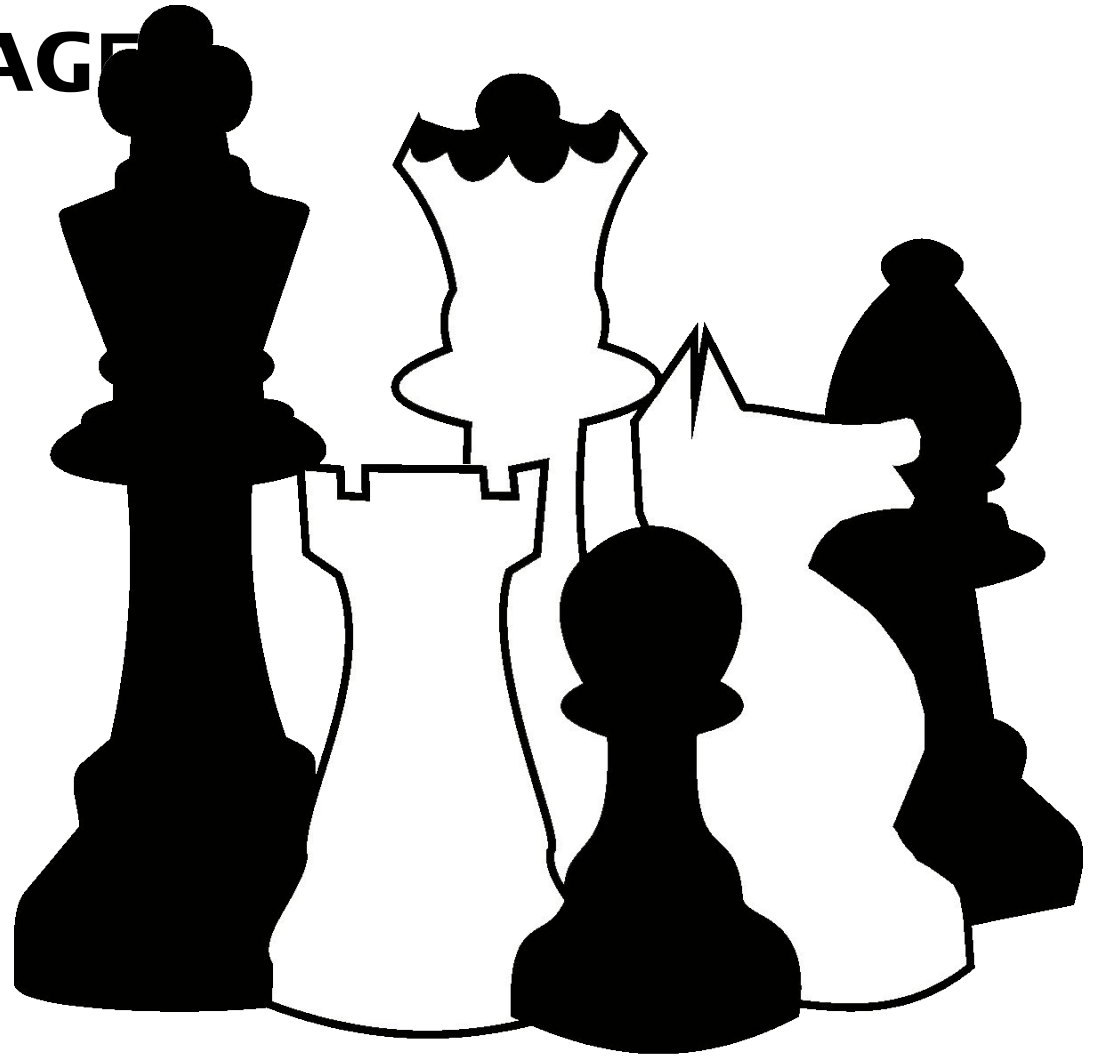
Rozwój terytorialny UE

1951	Niemcy, Francja, Włochy, Belgia, Holandia, Luksemburg
1973	Dania, Irlandia, Wielka Brytania
1981	Grecja
1986	Hiszpania, Portugalia
1995	Austria, Finlandia i Szwecja
2004	Łotwa, Litwa, Estonia, Polska, Czechy, Słowacja, Cypr, Węgry, Malta, Słowenia
2007	Bułgaria, Rumunia

DZIĘKUJĘ ZA UWAGĘ

INTEGRACJA